

майка му? Азъ ся връщамъ безъ Ежистъ, и заварямъ Полифонтъ царь! този мръсенъ мъчителъ който за да ны погуби послѣдвана стана толкосъ врѣме. О Боже! закрий завръщаніето ми отъ нечестивытъ му очи, упаци Ежистъ отъ обковытъ на неприятельтъ му; завидима Боже до краката на майкаму на тогава нѣка да умрѣ. Ахъ азъ виждамъ и онознавамъ жалостныйтъ този палатъ, дѣто най добрыйтъ отъ царетъ, пріе смърть на мѣсто награда, дѣто сынъ му облятъ съ крѣвы избавися въ обятіята ми. Уви! слѣдъ едно петнадѣсето годишно отсъствие и страданіе азъ ся връщамъ! нѣ защо? само да расплачя майкаму. Кѣмъ кого да ся обърня, кому да ся открия? Ето стана толкосъ врѣме какъ търся единъ пріятель, нѣ никой ся не явява прѣдъ слабыйтъ ни погледъ. (узъртъся.) Нѣ що виждамъ, що е това множество при тоя гробъ? що ся тія плачовны гласове?

Явленіе II

НАРБАСЪ ИСМЕНІЯ

Исменія. — (на нарбасъ) Кой е този непознатъ на когото безразсудныйтъ погледъ смѣе да смути царицятъ? да ли не е нѣкой отъ началницытъ на мъчителтъ, който иди да прислушва и пригледва плачоветъ на злощастнытъ!